

GAZETA TRANSILVANIEI

Director :
GAVRIL POP

Intemeială la 1838 de GHEORGHE BARIȚ

Apare de două ori pe săptămână

Redacția și administrația:
BRAȘOV, STR. REGELE CAROL I
No. 56—58.
Telefon: 2440.

PREȚURI AGRICOLE ȘI PREȚURI INDUSTRIALE

Nu vreau să aduc aici doar un cuvânt mai mult asupra dezechilibrului mult discutat dintre prețurile agricole și cele industriale în general. Vreau să relev adâncimea pe care o are acest dezechilibru în economia noastră românească în special.

Este îndobște cunoscut, ca dezechilibrul dintre cele două categorii de prețuri derivă din sistemul de producție și de organizare economică mult mai suplă, dar în același timp și mai rigid în industrie decât în agricultură în general. Suplă privește mai ales producția, iar rigiditatea privește în special așezarea prețurilor. Producția poate fi de fapt extinsă sau restrânsă, după necesitate, mult mai ușor în industrie decât în agricultură. În industrie se trece destul de ușor la concedieri de muncitori, la restrângerea aparatului general de producție. Poate interveni mult mai ușor și o raționalizare a producției pe ramuri de industrie. În agricultură, producția odată începută nu mai poate fi oprită pentru același an agricol. Dacă un an agricol e bun, producția poate fi îndoită decât într'un an rău. Omul samăuă fără să știe pe care producție să conțeze, pe cea bună sau pe cea rea. Evident, se poate ajunge astfel mult mai ușor în agricultură decât în industrie la o criză de supraproducție, care, la rândul ei, duce la o scădere a prețurilor. Se adaugă și faptul, că în agricultură raționalizarea suprafețelor cultivate este în general mai în urmă. Prețurile, la rândul lor, se așează cu mai multă trănicio în sectorul industriei decât în cel al agriculturii. Organizarea în vederea susținerii prețurilor în industrie este un obiectiv de foarte mare importanță. S'au creat atâtea sisteme din acest punct de vedere: înțelegeri simple, carteluri, trusturi, monopoluri. În agricultură în general nu există așa ceva. Numai în agricultura cu totul avansată a Americii este cunoscută deprinderea aruncării produselor în mare în vederea susținerii prețurilor. Dar aceasta în lumea agricultorilor europeni apare mai mult ca o curiozitate, decât ca un fapt pe care să-l poată imita.

Așa este în agricultura în general, spre deosebire de industrie.

Dar dacă privim disproporția de prețuri la cele două sectoare în economia noastră în special, vedem că ea se adâncește foarte mult.

Dacă reținem de fapt cauza fundamentală care determină această disproporție, vedem că este și firească această adâncire. Organizarea în economia noastră agricolă, economică țărănească în special, este cu totul începătoare, uneori mai mult instinctivă. În același timp însă, organizarea în industria noastră s'a realizat la nivelul universal. Diferența de nivel între cele două organizări este mai pronunțată la noi decât în părțile occidentale în general, această diferență dându-ne și adâncimea problemei la noi.

Această diferență ne cere însă și condiții diferite de tratament. În orice caz, ne cere și o atenție mai adâncă pentru problemă.

Este o atenție pe care trebuie s'o recunoaștem că nu i-am dat-o sau i-am dat-o cu pricepere insuficientă. Un exemplu ne va fi edificator. În industrie, în ultimul an, prețurile pe piața noastră s'au ridicat în general cu 50—150%. În agricultură, prețurile, datorită unei conjuncturi cu totul speciale, s'au ridicat și ele foarte mult. Iată însă, că oul, care se ridicase înainte cu o lună la preț de 7-8

lei bucată, a scăzut astăzi la 5. Se poate oare produce în industrie o scădere asemănătoare cândva? Prin orice împrejurări ar trece de fapt industria, ea nu și va ceda așa de ușor prețurile câștigate.

Este adevărat că scăderea și urcarea prețului la ou este și de natură sezonieră. Într'o organizare economică cât de puțin tenețnică, totuși nu se poate întâmpla o fluctuație așa de prapăstioasă.

Biata economia noastră țărănească trebuie ajutată în această privință. Altfel, gospodarul nostru nu mai poate conta pe nimic în socotelile lui bugetare, oricât de modeste ar fi ele. De un progres în aceste condiții nici nu poate fi vorba.

Politica noastră de prețuri trebuie să se întemeieze pe realitatea acestor fenomene curente din viața noastră economică.

AL. BĂRBAT

Să ne gândim la ei...

Da, da! Să ne gândim la ei... Să nu încetăm niciodată de a ne trimite gândul și sufletul și dorul. spre ei... Nu ne este îngăduit să uităm nicio clipă măcar durerea noastră, dar mai ales durerea lor... După ce a trecut catastrofa, ei au rămas dincolo... într'o parte și într'alta, spre apus și spre răsărit. Sunt aproape trei milioane. Pentru ei, câmpurile largi au devenit carcere, frontierele zăbrele, aerul liber respirat, temniță. Ei sunt dincolo și suferă. Noi suntem dincoace și asta nu e tot una. Noi pretindem că suferim, dar nu-i adevărat. Căci ne-am reluat viața tihnită de mai înainte, cu tabieturile ei și mai ales cu gâlcele și meschinăriile ei. Am început să ne certăm, am conti-

nuat să mâncăm și să bem, să râdem, să cântăm și să uităm! Dar asta nu e voie. Asta nu trebuie să meargă astfel!

Trebuie să ne gândim la ei, la cele trei milioane de Români de dincolo și să suferim. Să ne impunem suferința, ca pe-o purificare. Să ne chinuim când mâncăm și când bem, să ne aducem tocmăi atunci aminte de ei și să rămănem cu nodul în gât. Fiindcă oricât ne-am sili să suferim, suferința lor e mai mare și e permanentă. Pe când noi, cei de aici, vrem să uităm. Nu ne este permis să uităm!

Noi am fost răniți adânc și rana noastră supurează. Și n'avem voie să ne vindecăm. Cel care caută vindecarea e un laș, un ticălos. Dacă rana noastră s'ar închide, suntem prednicii de moarte. Nu! Când rana ar prinde poșghiță de vindecare, noi ar trebui să o zgândărim să sângereze iar, să o răcim să ne mănânce până la os. Suferința noastră trebuie întreținută, întreținută, insulită...

Nu! Să nu plângem... Dar să suferim... Să ne doară bărbătește, mut, însă dărz. Să nu crăcnim, să râdem, dar în adânc gândul, ca o carne vie să ne usture și să ne ardă până în străfunduri de suflet!

Să ne gândim la ei... Sunt trei milioane de frați al căror sânge fierbe și doare, ale căror gânduri sunt desnădăjduite și negre. Nu le putem face nimic acum. Dar să ne gândim cel puțin la ei. Căci gândul are puteri magice, aventuri minunate. Forțele sufletesti și ale minții sunt mai tari decât cătușele materiei. Ceteata leichionului a căzut, fiind înconjurată de câteva ori în cântecul trâmbițelor. Și zidurile s'au năruit. Povestea aceasta biblică n'o fi adevărată poate în sensul ei propriu. Ea este însă, pentru cel care nu crede în minune, un simbol. În ea stă adevărul că puterea minții, a credinței și a gândului învinge materia! Forțele cordate ale sufletului au virtuți nebănuite. Cine știe să se gândească puternic, poate ieși chiar și din închisoarea premelnică a trupului său, poate rătăci prin stele, poate să se mute în timp și în spațiu. Cine are credință cât un grăunte de mustar, poate muta din loc și munții!

Să ne gândim la ei... Și să așteptăm. Și să credem. Să stăm de veghe în durerea și în gândul nostru și dacă adormim un singur moment, să ne pălmuim și să ne scuipăm singuri pentru slăbiciunea noastră. Noi n'avem voie să trăim fără suferința aceasta permanentizată, adâncită, lăfită ca o aureolă sfântă pe toată viața noastră. Nu ne este permis să dormim fără să-i visăm pe ei, să fim trei fără să ne aducem mereu, cu dor, aminte de ei. Și dacă nu le putem face altceva, gândul nostru, dacă e puternic și cald, îl vor simți peste spațiu, îl vor auzi cu carnea și sângele lor, vor prinde undele lui trimise prin văzduh și vor lua din el forță să rabde și să aștepte.

Cine a spus: nu vorbești niciodată despre asta, dar gândiți-vă mereu la ea, a știut ce spune.

Dacă ne întoarcem la ordinea zilei, la năravurile obicinuite, la fiha noastră comodă, la banalitatea zilnică, nu ne merităm locul sub soare. Asta trebuie curmat. Acum e altă vreme: de suferit, de ars în flăcări... Sunt trei milioane care o cer!

Să ne gândim la ei... mereu la ei... numai la ei... și să suferim: fără lacrimi, dărz, bărbătește, așteptând.

Comunicat oficial

Cum au fost întrebuințate bunurile și fondurile luate în primire de Mișcarea Legionară

București, 26 (Rador). — Straja Țării fiind desființată, toată averea ei a fost trecută, prin decretul-lege Nr. 5285 din 29 Septembrie 1940, în administrația patrimoniului Mișcării Legionare (A. P. M. L.).

Straja Țării a predat, după registre ținute la zi, în perfectă ordine, un patrimoniu compus din:

- Fonduri în numerar, efecte, subvenții, garanții și acte de portofoliu în valoare de Lei 221.052.541.
- Inventar mobil: 45.085.925.
- Inventar viu: 27 cai, 25 boi și vaci, 99 porci, 128 pasări etc.
- Imobile (clădiri, strand, hipodrom, ferme tabere etc.) 761.672.145 Lei, în afara de terenurile de tir și sport aflate răspândite pe tot cuprinsul țării și neevaluate.

Sau un patrimoniu în valoare totală de Lei 1.027.788.611.

În urma rebeliunii dela 21—23 Ianuarie a. c., statul a reluat patrimoniul de mai sus, în care scop procedând la cercetarea registrelor A. P. M. L.-ului, a constatat următoarele:

1. Majoritatea personalului a fost concediat și înlocuit în mare parte cu tineri și fără experiență coventă pentru a putea conduce serviciile de mare răspundere ce li s'au încredințat. A. P. M. L. a avut un personal alcătuit din 239 persoane, al cărui salariu lunar reprezenta 1.200.000 Lei.

2. Fondurile: Din numerarul primit de Lei 221 milioane 052.541 A. P. M. L.-ul a cheltuit în 4 luni suma de 180.136.452 Lei și a lăsat un sold de Lei 40.896.118, din care creanțele lăsate neplătite reprezintă Lei 19 milioane 216.195, garanțiile 7.585.882, acte de portofoliu Lei 6.731.456; total 53 milioane 555.551 Lei. S'a predat deci un sold activ de Lei 7.362.587.

3. Inventarul mobil ce s'a preluat a mai fost sporit de Mișcarea Legionară prin ofrande și cumpărături din sumele donate — cu materiale destinate asistenței sociale, despre care însă nu există în registre nici o evidență contabilizată.

Este de semnalat că în inventarul mobil primit figurau 15 autoturisme și auto-

camioane în perfectă stare de funcțiune, din care o bună parte au fost înapoiate cu lipsuri și degradări importante. Înscrise în registre au fost 56 de motociclete cumpărate din fondurile primite și foarte numeroase autovehicule aparate dela particulari. Din toate acestea nici una nu a mai revenit în patrimoniu, fiind rătăcite în cursul evenimentelor din Ianuarie a. c.

În ce privește inventarul viu, nu se poate preciza din registre ceea ce a rămas, inventarierea lor făcându-se abia acum, la reluarea patrimoniului în primire de către stat.

4. Imobilele se iau acum în primire și ele nu au mai fost sporite cu nici o achiziție legală, ci numai cu cele vechi, cu cele ce au fost vechi proprietăți legionare (Casa Verde, casa Gutenberg, o casă de adăpost și o tabără).

5. În afara de faptul că înregistrările nu au fost făcute la timp și în regulă, cercetarea lor a descoperit un fapt de o mare gravitate și anume: sume însemnate de bani au fost încredințate la diferite persoane, fără nici un act descărcător.

Persoanele din conducere care semnuu occurile și deci ar putea să dea relațiuni, au dispărut. Unii dintre ei, cari au primit bani, interogați asupra scopului pentru care li s'au încredințat aceste sume, dau următoarele relații:

Cei de bună credință susțin că li-s'au dat aceste valori spre a cumpăra dela evrei întreprinderi comerciale și industriale. Cumpărarea nu s'a făcut pe numele mandatului Mișcării Legionare, întrucât aceasta neavând personalitate juridică, nu putea figura în actele de cumpărare. Alții declară că Mișcarea Legionară a întrebuințat sumele în cauză cu scopul de a cumpăra pe numele lor personal, deci în folos propriu, diverse întreprinderi și care în prezent se consideră numai simpli debitori ai Mișcării cu sumele ce au primit.

Toate persoanele care au primit valori în scopul de mai sus sunt cunoscute și sunt avertizate că sumele ce au primit prerin din fondurile statului și deci nu

(Continuare în pag. 6-a)

OCTAV ȘULUȚIU

Minte și inimă românească

ARDEALUL

O nouă revistă săptămânală și-a început apariția la București, *Ardealul*, sub direcțiunea d-lui dr. Anton I. Mureșeanu. E, cum titlul îl arată, un organ de luptă și afirmare a intereselor românești transilvane și este exponentul refugiaților și expulzaților din provincia noastră cedată.

În primul număr găsim nume cunoscute de vechi ziariști, scriitori și intelectuali transilvăneni. Anton Ionel Mureșeanu semnează articolul de început, *Ardealul nostru*, din ale cărui rânduri programatice desprindem finalul:

„Din adâncimi răzbat la noi glăsurile strămoșilor ce constituie singurul îndreptar al nostru și al scrisului nostru, al celor grupați în jurul gazetei „Ardealul”. Aparem cu credința neclintită în puterea sacrificiului, a luptei și a biruinței. Justificăm sensul apariției în încrederea nestrămutată ce o avem în vigoarea țăranelor noastre și a întregului Neam, iar din suferințele trecătoare ale poporului nostru simțim că se va naște adevărul și dreptatea întregului Neam, așa cum l-a profetit și în trecut marele apostol al Neamului, poetul Octavian Goga, în versurile sale:

„Frați buni ai frunzelor din codru,
„Copii ai mândrei bolfi albastre
„Sfințiți cu roua suferinței
„Tărâna plaiurilor noastre
„Din casa noastră, unde 'n umbră
„Plâng doinele și rade hora,
„Va străluci odată premii
„Norocul nostru al tuturor.

„Da!... de pretutindeni străbat până la noi glasurile pământului românesc, ce cu tărie întonează cântecul: suferinței, nedreptății, nădejdi, unirii, a luptei, a vitejiei și a biruinței. Acest cântec de durere și credință al Neamului este și cântecul nostru. Este imnul credinței noastre veșnice, eu, refrenul adevărului și al durerii: *Ardealul nostru!*”

Din bogatul sumar desprindem articole pline de miez, semnate de Gherasim Pintea, dr. Paul Jurca, Sever Stoica, Ion Vlașiu, Corneliu Căposu, Teodor Vidican, dr. Petre Moldovan, N. N. Crețu, Emil Coroiu, etc. etc. și amintirile pribegiei din 1917 scrise de Ștefan I. Paul, iar pe acelea ale refugiului din 1940 de Leontin Brudașcu în durosul său foileton „Banchetul”. „un fel de reportaj cu sfâșieri de amintiri”, cum îl caracterizează chiar autorul său. Toți acești scriitori s-au strâns în jurul acestei tribune, pentru ca prin scrisul lor să slujească neîntrerupt cauza românească, întreținând nestinsă făclia dreptății noastre. În slovele lor clocotește toată durerea unui neam îngenunchiat și vrecă nestăpânită de a recuceri cu orice preț patrimoniul pierdut.

Salutăm cu bucurie apariția acestui nou organ de luptă națională și dorim din toată inima ca străduința celor ce-l scriu să fie ca un glas profetic al biruinței pentru care luptăm toți și care nu poate întârzia să vie.

Rugăciune din Ardeal

Doamne,

Fă-mă cântec, suflă să stămpăr,
să surâd pe buze și să plâng
și când inimi în dureri se frâng,
toarnă-mă în sânge neastămpăr.

Fă-mă, Doamne, apă să se spele
mamele pe ochi și pe obraz,
și mă 'ntinde peste ieri și azi,
să mă ningă veșnicii de stele.

Fă-mă năfrămuță, fă-mă iie,
Ardelence numai să mă poarte,
glie fă-mă, Doamne, peste moarte,
între muni și netedă câmpie.

Și pentru țărani buni, opincă:
să sărut cu buzele ogorul
cerului pur Ardelean eu norul
vreau să-i fiu; din mine ca să plângă.

Fă-mă, Doamne, ceteră la sațe
și la nuntă românească să plesnece,
fă-mă troiță în sat Ardelenesce,
fă-mă frunză să doinesc pe înserate.

*) Din volumul „Mătăni pentru Fața Ardeleană”.

Și mușcată fă-mă 'n pălărie
ori în pieptul de țărancă 'naltă,
la cioplit de cruce fă-mă daltă
și 'n biserică creștină melodie.

Toarnă-mi, Doamne 'n inimă alean
și credința creștemi-o Ineu,
de pe frunte ia-mi stigmalul greu
ca să plâng destinul Ardelean.

Pentru morți, tu fă-mă parastas,
— rugăciune 'n glasul blând de popi —
urcă-mă în trunchiul drept de plopi
și 'n biserici așează-mă iconostas.

Fă-mă, Doamne, drum de țară lung,
să mă calce care scârțâind,
lângă șanțuri focuri când s'aprinde,
dorurile să nu mi le-ajung.

Fă-mă, Doamne, pentru Ardealul meu.
fă-mă cântec suflă să stămpăr,
toarnă-mă în sânge neastămpăr
și credința crește-mi-o Ineu.

LUCIAN VALEA

Bibliografie

E. BOȘCA-MĂLIN: INSTANȚELE DE CONCILIERE LA SAȚE. — Art. 110 al. n. Legea administrativă. — Turda, 1941.

Un bun serviciu aduce instituțiilor noastre de drept autorul acestei broșuri, în care ni se schițează un scurt istoric al instanțelor de conciliere în viața juridică a satelor noastre.

E un lucru îndeobște cunoscut, cătă vreme prețioasă își pierd unorii țărani noștri și câte cheltueli zadarnice fac pentru rezolvarea unor pricini de nimic înaintea instanțelor judecătorești. Majoritatea covârșitoare a populației o formează locuitorii dela sațe. Nu e deci de mirare că legiuitorii și-au îndreptat privirile mai ales spre această importantă moleculă din viața statului, căutând să-i asigure o cât mai bună propășire printr-o conviețuire pașnică.

Obligativitatea încercării de a împăca părțile împlicate nu este de dată recentă. În Ardeal o găsim cu secole în urmă în „judecata cnezilor” (prin veacul al XV-lea). Asupritorii noștri de cri n'au privit însă cu ochi buni această judecată patriarhală, după cum nu le-a fost pe plac nici „sfatul bătrânilor” din ținuturile Făgărașului și ale Năsăudului.

„Actuala Lege Administrativă prin art. 110, privitoare la atribuțiile notarului, prevede la punctul N. că notarul are îndatorirea, împreună cu ajutorul de primar sau delegatul sătesc, de a propune părților împăcarea în delictele de injurie și lovire simplă (art. 512, 513 și 470 Cod. Pen.)”

D. E. Boșca-Mălin insistă în cap. II al broșurii d-sale — apărută în editura „Gazeta dela Turda” — asupra aplicării dispozițiunilor din acest articol în viața practică, scoțând în evidență cazurile mai frecvente, venite înaintea instanțelor de judecată. Concilierea extra-judiciară din art. 110 din Legea Administrativă nu numai că este „perfect” admisibilă în drept, ci este întru toate recomandabilă, având un rost bine stabilit: de a ajunge la împăcarea prin ajutorul unor oameni, care, datorită contactului zilnic, pot să pătrundă mult mai ușor în sufletul țăranelor noastre, prin faptul că-i cunosc foarte bine firea și felul de judecată și simțire.

care nu se aștepta și că era bine ce se făcea. Dar, apoi ce valoare vor avea toate astea, nu se mai întreba nimeni. Peste un an erau deja alți miniștri și făceau și ei alte treburi. Nimeni nu-i judeca în raport cu circumstanțele generale, nici cu structura istorică a faptelor și nici, cel puțin, în raport cu „voința lor de putere”. Ce-i iace, după câte au crezut și alții mai mari decât noi, ar fi esențial „omului de stat”.

În modul clar de gândire și 'n fraza viguroasă a tânărului gazetar se simte influența, care-i face cinste, a aceluia care se vede a-i fi fost maestru spiritual, a marelui Nae Ionescu.

ARBITER

Reviste și ziare

★ ROMANIA NOUA din Sibiu ne vine în formă de revistă săptămânală, în primul ei număr nou, al 28-lea din 22 cr. Ne doare orice înfrângere a presei românești transilvane, indiferent de opiniile politice pe care le-ar reprezenta ea. Deaceia, subliniem cu o linie indoliată transformarea cotidianului *Romania nouă* în revistă săptămânală, provocată de vitregia împrejurărilor. Căci, peste orice mărunte diferențe de opinii, era ceva care ne unea și ne apropia de inima acestui ziar: dragostea neînfrântă și fanatică pentru Transilvania noastră și preamărirea acesteia, pe deasupra oricăror alte preocupări.

Ne bucurăm totuși că ceace a pierdut în frecvență, a fost preschimbat în calitate. Numărul acesta e un prețios documentar, cu articole pline de greutate și de problematică transilvană. Vom sublinia continuarea foiletonului lui Ștefan Măncuș — cel care a publicat recent *autobiografia*, până acum inedită, a lui Timotei Cipariu — despre *Ioan Micu Moldovanu și raporturile lui cu Ioan Urban Jarnik*; apoi articolul de analiză a semnificațiilor figurii lui Andrei Șaguna, scris de N. Buta, care-l intitulează cu drept cuvânt pe marele chiriarh ortodox: *trimis al lui Dumnezeu*; articolul lui Ion Breazu despre autorul *Cărții de aur*, Teodor V. Păcățian, mort în 11 Febr. cr. la Clujul pe care, bătrânul n'a vrut să-l părăsească altfel; acela al lui Gabriel Tepelea: *Actualitatea lui Gh. Barițiu*; al lui Olimpiu Boitoș: *Reuniunea română de muzică „G. Dima”*; și al lui Victor Motogna: *Contribuția la istoria Românilor din veacul al XIV-lea*. În numărul bogat și variat, mai citim articole de dr. George Ohăbeanu, David Prodan, Aral Chazi (cu amintiri interesante din Blajul anului 1911), Al. Borza, Nelly Marsău, Const. Hagea, C.

Oțetea etc. etc și poezii de Ion Apostol Popescu, Romeo Dăscălescu și I. Gh. Severeanu, din care reținem imaginea frumoasă din aceste două versuri:

... Mă 'nalt în amintire ca un plop
Să scap de zana zilei care crește...

★ INALȚAREA, confratele tânăr din Sibiu, ne oferă scrisul cotidian al unui condei tânăr, Axente Sever Popovici, scris nervos, inteligent, vioi și pătrunzător, din articolul cărui *Cum se judeca la noi o mulțime*, publicat în nr. 41 din 24-11-1941. citez următorul pasaj care privește în mod critic și burghezia românească și pe politicienii care au reprezentat-o până la 6 Septemvrie 1940:

„Când spunem că, după judecățile politice ale burgheziei noastre, noi am avut cei mai mulți „oameni de stat”, nu facem nicio exagerare. Nu; pentru că, în primul rând, nicăeri în Europa n'au fost atâtea schimbări politice ca la noi (doar poate în Franța, am adăuga noi. N. R.) și, în al doilea, nicăeri cei care au venit „la putere” n'au fost onorați de atâtea încredere. Ceace însemnează că toți care au trecut pe la conducerea noastră au fost „mari oameni de stat”. Această calitate nu le-a fost acordată de românașii noștri dela țară, care sunt atât de puri încât ajunge să fii numai „om” ca să-ți închine toate speranțele, ci, după cum afirmă și domnul ministru Oțeteșanu, de burghezia noastră. Căci, după criteriile ei de atunci, om de stat nu era prea mare lucru în fond. Era destul doar să fii bine la figură, să nu fii chiar prost și, pe cât se poate, să vorbești franțuzește. Și toate astea numai pentru că ea, burghezia noastră, judeca faptele politice după valoarea lor de ficcare și zi și nu în legătura lor istorică. Ea știa atât, că în fiecare zi se făcea ceva la

Teodor V. Păcățian

La 11 Februarie a trecut la cele veșnice Teodor V. Păcățian, bătrânul gazetar transilvan, istoric cunoscut din celebra culegere de documente *Cartea de aur și care n'a vrut să se despartă de dragul nostru Cluj, decât în momentul absolut al morții. Credem că nu putem găsi cuvinte mai frumoase pentru cinstirea memoriei sale, decât pe acelea ale profesorului Ion Breazu din Sibiu și de aceea reproducem articolul publicat de acesta în nr. din 22 Februarie crt. al revistei România nouă.*

Din Clujul bucuriilor și triumfurilor de ieri, nu ne vin acum decât amărăciuni și înfrângeri. Cea din urmă este vestea morții lui Teodor V. Păcățian, decanul presei și al istoriografiei române ardelenice, trecut la cele veșnice în ziua de 11 Februarie.

S'a stins la o vârstă de patriarh, după o viață bogată și curată ca un volum din *Cartea de aur*, opera lui cea mai de seamă. Ziarele ne mai vorbeau din când în când despre faptele acestui moșneag, pe care dintele vremii nu-l putea înfrânge.

Vă mai aduceți aminte de ele? Dacă ar fi murit în țară liberă și în vremuri de liniște, cu siguranță că i s'ar fi făcut onorurile unor funeralii naționale și pilda vieții lui ar fi fost povestită copiilor de pe băncile școlii, bărbatilor și bătrânilor. Așa însă? L-a ajuns sfârșitul aproape singur, în țară streină, și a fost petrecut la mormânt de o mână de Români încruntați în amărăciune. Dacă n'am avut însă norocul să-i cinstim ultimul drum după vrednicia lui, să-l cinstim măcar în suflătele noastre. Și-i trimitem, pentru mormântul lui prăpădit, măcar floarea amintirii și a gândului nostru curat.

S'a născut la 1852 în Ususăul bănațean (jud. Timiș). A urmat liceul la Lugoj și Arad. Sunt singurele lui studii. S'a trezit de timpuriu în el vocația de publicist. Încea de pe la 1872 a început să trimită poezii *Familiei* lui Iosif Vulcan și altor periodice ardelenice, pe care le-a strâns (în 1882) în volumașul *Flori de toamnă*. A intrat apoi în gazetărie, cinstind această îngrată meserie cu un devotament și o co-

rectitudine rară, timp de peste șase decenii. A făcut parte din redacții, sau a condus însuși numeroase gazete din Ardeal, Banat și Capitala Țării, dându-și zilnic scrisul lui sfătos, cu izbucniri rare, dar cuceritoare prin sinceritatea lor. A început cu *Timișana*, foaie pentru popor din Timișoara, a trecut apoi la *Dreptatea* a prigului Valer Braniște. Aurel C. Popovici l-a smuls din Banatul lui drag și l-a dus, pentru câțva timp, la București, unde a fost casier al Ligii Culturale. Tot Popovici l-a recomandat apoi lui Dr. Ion Rațiu, pentru redacția *Tribunei* din Sibiu, nede a și rămas până în 1901, fiind mult timp redactor-șef al acestui organ al Partidului Național Român. În același an a luat conducerea *Telegrafului Român*, organul bisericii ortodoxe, întemeiat de marele Șaguna, al cărui director a fost timp de 17 ani, până în 1917. După Unire n'a mai condus gazete de întâia mână, a scris însă mereu până în pragul sfârșitului. Cotidianele ardelenice și din Capitală, revistele, foile și calendarele populare aduceau mereu articolele lui de istorie ardelenă, sau povestirile lui pline de învățăminte. Moșul Păcățian nu refuza pe nimeni. Li cereai articolul, și peste câteva

zile ți-l trimitea, cu scrisul lui egal, mărunț și curat, ca litera unui pisar dela curțile domnești. Scrisul era rugăciunea lui zilnică, pe care o săvârșea cu devoțiunea unui călugăr care viața întreagă a vorbit cu Dumnezeu. Ultima povestire, de o sfătoșenie țărănească, cu un tălc discret între rândurile ei, a apărut în *Calendarul „Tribuna Ardealului”*, tipărit în Decemvrie, la Cluj. A fost ultimul gazetar ardelen, „de legea veche”, neobosit, sfătos, cunoscător adânc — așa zice: din instinct — al tradiției politice ardelenice, dărz în sentimentele lui românești, iubitor sincer al celor de jos, pătruns până în măduva oaselor de vocația lui, ca și întâiul din marea serie: Gheorghe Barițiu, părintele și marele dascăl al gazetăriei ardelenice, cu care Păcățian se aseamănă în unele privințe.

Dar Teodor Păcățian n'a făcut numai atât. A tradus cărți mari, cărți cari adăncesc conștiința de drept a indivizilor și a popoarelor și le întăresc simțul de libertate (ca *Lupta pentru drept și Scopul în drept*, de Ihering, și *Libertatea*, de Stuart Mill), cărți evanghelizatoare (ca *Armele preotului în secolul al XX-lea*, de Bonomelli, *Calea spre Dumnezeu și Evanghe-*

Gh. N. Dimitriu **CĂRȚI** Iudaism, Comunism, Francmasonerie

Iudaismul, comunismul și francmasoneria sunt atât de înrudite prin origine, mijloace și scop, încât apar numai ca numiri deosebite pentru încercările de supremație ale poporului iudeu. Dela început trebuie să facem o deosebire între iudaismul Vechiului Testament și iudaismul talmudic. Iudaismul contemporan, care lucrează deschis în comunism și ocult în francmasonerie, e iudaismul care s'a desfacut de Vechiului Testament și crede în Talmud și Kabala. Comunismul și francmasoneria sunt copiii acestui iudaism. Marele doctrinar al comunismului, Karl Marx, ca și toți șefii comunismului rus sunt evrei și nu luptă pentru fericirea proletariatului, ci pentru stăpânirea iudaismului.

„Karl Marx nu era atât de preocupat de soarta proletariatului universal, cât era preocupat de soarta iudeilor săi. Îndemnând pe proletarii creștini să arunce în aer burghesia creștină, nu făceau aceasta decât cu nădejdea că, în crunta vânătoare fratricidă ce ar fi urmat, neamul ales al lui Iuda mai târziu sau mai curând ar fi încalcat pe grumajii celor doi beligeranți epuizați, lucru care s'a întâmplat întocmai”, pg. 44.

Comunismul și francmasoneria sunt astăzi nume atât de răsunătoare și exprimă eforturile iudaismului de a stăpâni lumea în toate domeniile, nu numai economic. Comunismul nu e numai un sistem economic-social, ci e vrea să fie o religie, deci să alunge creștinismul. Francmasoneria nu e numai o practică ocultă inofensivă vieții naționale, ea vrea să fie o forță, care dirijează din umbră toate evenimentele.

Ar fi copilăresc să credem că războiul de azi este numai pe motive de revendicări teritoriale. De ar fi așa, s'ar fi isprăvit demult. Ci este războiul dintre două lumi, ale cărui ițe le încurcă și stăpânește iudaismul prin comunism și francmasonerie.

Deși deosebite ca metodă de lucru și unul și altul urmăresc același scop:

- Lupta împotriva lui Hristos.
- Lupta împotriva monarhiei.
- Lupta împotriva naționalismului.
- Lupta împotriva familiei.

În locul lui Hristos comuniștii propun divinizarea proletarului, iar francmasoneria pe Marele Maestru, Satan sau Lucifer.

În locul monarhiei, militează pentru instaurarea dictaturii iudaice, unii în mod fățiș prin revoluție, alții ocult, prin captarea capetelor încoronate și a conducătorilor de popoare, prin cele mai perfide mijloace.

Despre naționalism spun că este anti-creștin și propovăduesc în loji limonada umanitarismului. În locul unui neam liber și stăpân pe pământul lui, aceste hidre masonice vor o umanitate supusă în sclavia iudaismului.

Familia a fost desființată și înlocuită cu cel mai desmățat libertinaj.

Despre aceste intenții ale iudaismului tratează d. Gh. N. Dimitriu. Evident, s'a apucat de o problemă foarte mare și încălcită, care nu poate fi atacată în 135 de pagini, câte cuprinde cartea. Pentru că, dacă comunismul se cunoaște în amănunțime în doctrină și scop, francmasoneria a reușit să camufleze intențiile ei meschine în cuvinte mieroase de umanitarism și pseudo-creștinism. Adevărata doctrină

Muncitorul minor în uzine

O participare foarte largă la muncile uzinelor — cu osebire când vremurile pierd ceva din atributul lor de normalitate — o are mâna de lucru a muncitorului minor. Mai ales, repetăm, când timpurile cer o altă întrebuintare pentru brațele puternice ale celor maturi, forța și dibăcia adolescenților trebuie să suplinaască și de cele mai multe ori să înlocuiască definitiv, pe titularul mașinilor și al uneltei.

Faptul acesta, naște o serie întreagă de probleme, care trebuiesc puse cu cea mai mare hotărâre și deslegate prompt, privind condițiile speciale de muncă, pe care trebuie să le acorzi acestor muncitori prea tineri, grija deosebită care trebuie continuu avută pentru a nu întârzia sau eventual a împiedeca chiar, dezvoltarea lor normală. Legislația muncii, este drept, a căutat să stabilească anumite îngrădiri, să le acorde anumite avantaje de natură mai mult — ca să zicem așa — teoretice, delă restricțiile cărora și până la adevărul asupra a ceea ce și cum lucrează realmente, e un gol mare, ce nu va putea fi umplut cu ușurință.

Într-adevăr, spre deosebire de viața ucenicilor, care, după cum arătasem în numărul trecut ai ziarului, a căpătat o orientare dreaptă, având condițiuni de trai și îndrumări, cu care se pregătesc în modul cel mai temeinic pentru munca din atelier, muncitorul minor — fie că este lucrător calificat — în primul sau următorii ani după ucenie — fie, mai ales — pentru care lucrurile sunt mai grave — simpli muncitori aduși cine știe de pe unde, condițiile de muncă, îngrijirea lor, ajutorarea și tot necesarul îndrumării lor, scapă mult grijilor patronilor sau conducătorii întreprinderilor.

Sunt, la toate întreprinderile din orașul nostru, angajați, un număr considerabil de lucrători, în cea mai mare parte necalificați și care, abia acolo în uzine,

masonică o cunosc numai gradele mari, inițiate, și rar se întâmplă ca vreun astfel de grangur să le destăinuască; nu pentru că nu ar vrea, ci pentru că aceasta îl costă sută la sută pierderea vieții.

Capitolele principale din lucrarea d-lui Gh. N. Dimitriu sunt: 1. Un istoric al comunismului. 2. Comunismul marxist. 3. Geneza comunismului marxist. 4. Masoneria universală. 5. Iudaizarea francmasoneriei. 6. Liturgia neagră. 7. Cum lucrează francmasoneria și Francmasoneria în România. Precum se vede titluri foarte largi, și fiecare titlu se poate preta la o extindere de mărimea lucrării. În afară de această lipsă de aprofundare, cartea d-lui Dimitriu mai suferă de o lipsă de ordonare a materialului. Prea multe subîmpărțiri o fragmentează în așa fel, încât îi pierd și înălțimea cauzală și pe cea cronologică. O parte reușită, demnă de remarcat, este partea în care se compară morala creștină cu morala talmudică. Din această comparație reiese că iudaismul talmudic și deci masonic, nu este tot una cu iudaismul biblic pe care s'a alțoit și l-a desăvârșit creștinismul. Cartea este totuși folositoare, prin informațiile pe care le dă asupra masoneriei, și este necesară deoarece masoneria îmbracă de multe ori haină creștină și națională, numai ca să cuprindă pe cât mai mulți în rândurile ei. Sub acest titlu de informație o amintim în aceste rânduri.

V. COMAN

primese toată deprinderea mașinilor. Acești tineri muncitori, între 16 și 20 de ani, mânați dela casele lor de atâtea necazuri, dar mai ales, veniți după ciunirile teritoriale, care au fost bucuroși să găsească în vreun fund de atelier și în orice condiții, o întrebuințare, duc o viață pe care, nu știu câți dintre noi o cunosc sau pot să și-o imagineze.

Continuă să trăiască la noi o anumită mentalitate, pe care noi nu îndrăznim s'o calificăm. Patronul, respectiv conducerea oricăror instituții, socotește lichidată orice obligație și cea de omenie chiar, atunci când după două săptămâni, plătește cu un salariu, cum dă Dumnezeu, munca acestor lucrători. El este așadar complet acoperit și perfect împăcat, că omul atelierului său, după lucrul pe care l-a înfăptuit, a primit plata sa. Pe el nu-l mai interesează ce mănâncă, cât, unde și dacă poate să mănânce cu cât câștigă. De asemenea, dacă are locuință și câți dorm în ea, sau dacă mai poate să și procure și ceva pentru îmbrăcăminte.

Este adevărat că unele întreprinderi de românească simțire au făcut tot ce le-a stat în putință pentru a îndulci cât de cât, viața acestor tineri, fie prin creiere de cantine, fie prin amenajări de locuințe mai omenesti. E frumos, este încurajator. Dar până la a remedia, în întregime, aceste neajunsuri cari lovesc mai profund pe acești prea tineri ai muncii, mai trebuiesc multe de înfăptuit. Și aici, este necesar nu numai gândul și ajutorul pe care-l dau uzinele. Autoritatea conducerii socotim — ar trebui să constrângă și să orânduiască pretutindeni unde muncesc minori, la condiționarea muncii lor, de anumite restricții și obligații, privind hrana, locuința și bunăstarea lor trupestă.

Dealtfel, ca să fim drepti, de aceste neajunsuri, suferă și lucrătorii care au depășit vârsta acestora despre care am vorbit să scriem aici. Aceștia însă, de bine de rău, au putut, în epoci mai fericite și de liniște, să și orânduiască viața, să aibă câte ceva al lor sau, în cel mai rău caz, au un capital din cunoașterea vieții și a Jumei. Acești copii, nu-l au nici pe acesta. Și ce poate fi mai primejdios pentru un tânăr în formare, decât orașul cu periferia lui, cu tot ce au ca înstrinare sufletească, ca ucidera morală, ori — ceea ce mai frecvent — blestemele trupesti. De unde să știe tânărul, venit din satul lui sau gonit de acolo, că în oraș sunt adăpostite atâtea răutăți? Cine să-i spună lui, cum să le ocolească, cum să se apere? Cine să-i dea sprijinul, unde să afle el ajutorarea?

Iată așadar, numai o parte din latitudinea problemei, pe care le ridică mâna de lucru a celor tineri. Sunt acestea numai câteva fețe, aspecte sporadice, luate din viața chinuită a acestor copii ai muncii. Știm, în actualele împrejurări, când sunt alte probleme mai grave care așteaptă deslegare, nu se poate veni cu vindecări definitive și salvatoare. Știm de asemenea, că în masele largi ale populației sunt atâtea alte chestiuni care preocupă organele de îndrumare și conducere. Totuși, semnalam acestea, pentru că puțin acei care au folose după munca acestor lucrători minori, să facă ceea ce este omenește posibil, pentru îndulcirea vieții acestor adolescenți, cărora, așa după cum li-se arată acum, viața nu le poate oferi nicio perspectivă, niciun orizont de lumină sau bucurie.

C. P. T.

Ospitalitatea românească

Asistăm de câteva săptămâni la o lecție splendidă de ospitalitate și iubire de aproapele. Căldura cu care au fost primite și încartiruite trupele germane de către frații lor de sânge, nu se poate întâlni decât la un popor civilizată, cum este cel german. Zeci de mii de ofițeri și soldați au fost adăpostiți în familii, fără șgomot și fără arătarea cu glas tare a gestului săvârșit.

„Viața pe care o petrec acești oameni plecați dela vatra familiei trebuie să fie ușurată. Lor nu le este îngăduit să se simtă străini în casa noastră. De aceea facem tot ce ne stă în putință pentru ca să le creem clipe de mulțumire” — spunea deunăzi capul unei familii germane, care avea în gazdă opt persoane.

Dar nu mai puțin proverbială este ospitalitatea românească. Faima ei a trecut de mult hotarele, iar străinii care ne cercetează, pleacă întotdeauna mulțumiți.

Oare cu aproapele nostru, cu fratele nostru, suntem tot atât de ospitalieri? Iată, în zilele acestea

să ne apere căminul și avutul, căci la o aruncătură de piatră de aci, ochii pismunitori ne-au pus gând viclean și privesc atâtea spre noi. Se aude svon de zale și nu putem sta nepăsători. De aceea, frații noștri soldați purced încoace să preîntâmpine orice eventualitate.

Ei trebuiesc adăpostiți, îndeosebi ofițerii. Primarul municipiului a făcut un apel călduros, pe care-l publicăm în altă parte a ziarului. Cere tuturor Românilor să fie la înălțimea chemării lor și să dea adăpost ofițerilor.

Știm cu toții câte greutăți întâmpină cetățenii în zilele acestea de cumpănă, mai ales că nu de mult Brașovul a fost împânzit de un mare număr de frați refugiați. Dar vorba românească: „La masa unde mănâncă nouă, mai are loc și-al zecelea”...

Să ne înghesuim puținel comoditatea și să rupem o fărâma din prisosul nostru spre a o da oaspei. Să facem tot posibilul ca vremelnicia lui poposire în mijlocul nostru să fie un prilej de mulțumire. Să arătăm concetățenilor din oraș că ospitalitatea românească nu poate fi desmintită.

„Este aceasta, în împrejurările de față, o sarcină mică și neînsemnată față de marile nevoi ale frații”.

~~~~~

GRAND
HOTEL LAFAYETTE
BUCUREȘTI
CALEA VICTORIEI 11
Cel mai bun și confortabil
HOTEL AL CAPITALEI
— Prețuri moderate —
358

lia ca bază a vieții, de Petrow); a publicat merituose studii de istorie, în parte în volum, cele mai multe risipite prin reviste și ne-a dat, în sfârșit, monumentală lui operă: *Cartea de aur*, de care îi va rămâne numele legat peste veacuri, cum a rămas al lui Șincai de *Cronica* sa.

Asemănarea cu dărzul călugăr delă Blaj este ispititoare... Șincai a cules documentele existenței noastre în furtuna veacurilor pentru a servi la întărirea conștiinței și demnității naționale; Păcățian a făcut același lucru cu documentele de după Șincai, până la începutul sec. al XX-lea (memoriile, discursurile, activitatea politică și parlamentară etc. a fruntașilor ardeleni), adecă din epoca afirmării celei mai depline a românismului ardelen, documente aproape tot atât de puțin cunoscute ca și cele din *Cronica*. Asemenea lui Șincai, Teodor Păcățian și-a purtat opera, prin închisorii și și-a scris-o în sărăcie; și — ca și *Cronica* — *Cartea de aur* este aproape o legendă: vorbește de ca toți, dar o cunosc foarte puțin, căci este extrem de rară. Cu toate că s'a amintit mereu de reeditarea ei, nu s'a găsit încă un guvern care să și facă o datorie din a răspândi în fiecare casă de in-

telectual român aceste dovezi ale dărzenei ardelen, de care trebuie să ne aducem mereu aminte, să le învățăm mereu, pentru că vom avea mereu nevoie de ele, pentru apărarea însăși a ființei noastre etnice.

A început să lucreze la *Carte* în 1899, la îndemnul lui Dr. Ioan Rațiu, președintele Partidului Național. Primele două volume au apărut în 1902, iar ultimul, al VIII-lea, în 1915. Timp de șaseșpezece ani a colectat deci, a copiat, a comentat și tipărit pe *propriu risc* patruzutezece coale de tipar, adecă 6560 pagini, format mare, având în acest răstimp și condusrea unei gazete. Primul volum cuprinde documentele până la 1848. Pentru comentariile făcute și „sublinierile din text” — după cum afirmă actul de acuzare al procurorului. — volumul a fost confiscat, iar autorul înfundat în temnița dela Ceghedin, pentru ispășire. Nu s'a pocăit... În închisoare s'a dus însoțit de lăzi pline cu documente și cărți, din care a alcătuit volumul al III-lea al *Cărții*. Au urmat apoi celelalte volume, cu o regularitate matematică, cu toate că greutățile de tipar se anunțau tot mai mari. (Din cele 24.000 coroane aur, cât a costat lucrarea, n'a putut

încasa decât 18.000!). Omul ceta puținel la trup, avea o voință și o putere de muncă de uriaș. Stafiele închisorii și ale mizeriei nu-l înspăimântau. Facea parte din rândul acelor pentru care a duce o faptă până la capăt, nu este numai o datorie, ci o pasiune, o obsesie.

Răspłata? Cea materială am văzut-o. Cea morală a venit cam târziu, și nu la înălțimea faptelor sale. Dar el n'a căutat nici pe una, nici pe alta. „După măriri, după distincții, — spune el, undeva — nu am umblat, nu le-am căutat, nu le-am cerut. Dacă mi s'au dat, au venit ele, ca le-ta sine”. Pentru *Cartea de aur*, regele Carol I l-a decorat, *proprio motu*, cu medalia *Bene Merenti* clasa I, Academia Română i-a acordat un premiu, „Astra” l-a ales membru, apoi președinte al Secției Istorice, iar Albina membru în comitetul de cenzori, începând din 1917, ușurându-i astfel bătrânețele pe care și le-a trăit retras, auster, cu o resemnare discretă, păstrându-și până la sfârșit cuirasa umorului sănătos, care l-a apărat împotriva încercărilor atât de grele ale vieții. Ultimii ani a fost îngrijit, cu un devotament de muncenică, de către nepoata lui, d-na Maria Ciuchină.

L-am văzut de atâtea ori ieșind din modesta căsuță, din Str. Baba Novac, pentru a merge în piața de zarzavat, cu un săculeț pe mână, spre a face singur cumpărăturile zilei. Ultima oară când l-am întâlnit a fost în 3 Septembrie, când străzile Clujului erau un vârtej nebun de vehicule și oameni, gonind năucii de dezastrul care a căzut ca un trăsnet, să poată mântui ceva din agonisala unei vieți. În această haotică învălmășeală, singur Moș Păcățian pășea liniștit, cu sacul de piață pe mână, cu seninătatea unui căpitan pe o corabie în naufragiu.

L-am întrebat:

— Ce faceți, Moș Păcățian? Plecați?

— Nu... Rămân...

Ochii mi s'au împănjenit de lacrimi... El mi-a răspuns cu zâmbetul lui resemnat, în care se ascundea o ușoară ironie.

A rămas, ca totdeauna, alătura de cei oropsiți, să le facă ultimul dar: oasele lui sfinte — sfinte pentru toți Români, dar mai ales pentru aceia care trebuie să aibă, asemenea lui, răbdare și încredere în izbăvirea ce va veni.

ION BREAZU

INFORMAȚIUNI

ADMINISTRATIVE. Se face cunoscut că birourile administrației ziarului nostru au fost mutate din Calea Victoriei 35 în localul redacției, str. Regele Carol I No. 56—58, telefon 24—40.

Toate anunțurile, inseratele, reclamele etc., vor fi îndrumate pe adresa de mai sus.

* Societatea ofițerilor în rezervă proveniți din activitate „Regele Mihai I”, va ține adunare generală Marți 4 Martie, ora 17, în localul Cercului militar.

Domnii ofițeri membri sunt rugați a lua parte.

* Pe lângă prefectura județului Brașov s'a înființat un oficiu de aprovizionare, care este condus de d. Eugen Sibiann, subdirector, repartizat la această prefectură, fiind evacuat dela prefectura Trei Scăune.

* Primăria comunei Satu-nou aduce la cunoștința publică, că s'a deschis un concurs la această primărie pentru ocuparea postului de casier comunal devenit vacant.

Doritorii de a ocupa acest post, vor trimite cererile lor timbrate însoțite de actele prevăzute de art. 78 al legii Statutului funcționarilor publici, până la data de 1 Martie 1941.

Salariul va fi cel prevăzut în bugetul comunei.

* D-na Maria Ing. Iordănescu este rugată să treacă pe la direcțiunea ziarului nostru.

* În baza ordinului Ministerului de Interne, d. prețor Corvin M. Petrescu, fost la dispoziția Prefecturii jud. Brașov, a fost mutat la pretura plășii Sinaia.

AVIZ

Casa Asigurărilor Sociale Brașov, oferă pentru închiriere terenul viran proprietatea Casei Centrale, situat în Brașov, Str. Cuza Vodă Nr. 1, pe termen de un an.

Ofertanții vor depune ofertele la Direcțiunea Casei până în dimineața zilei de 3 Martie 1941.

Director, Gh. Enescu. Șeful Serviciului, Indescifrabil.

115

Cumpăr și primesc în comision obiecte vechi:
IMBRĂCĂMINTE,
INCĂLTĂMINTE,
MOBILĂ, ETC.
VIU ȘI LA DOMICILIU. — PLĂTESC CU BANI GATA IMEDIAT.
Maniu Nicolae
Brașov, Str. Regina Maria No. 55

Primăria Municipiului Brașov

No. 4526/1941. Serv. economic.

Publicațiune de licitație

Se aduce la cunoștința celor interesați, că în ziua de 18 Martie a. c., orele 17, se va ține în localul Primăriei Municipiului Brașov o licitație publică pentru procurarea materialelor de cancelarie necesare serviciilor Municipiului pe anul bugetar 1941/1942.

Licitatiunea se va ține în conformitate cu art. 88—110 din L. C. P.

Drept garanție se va depune odată cu oferta și în plic separat suma de Lei 10.000 (zece mii) în numerar sau efecte de Stat, din care 25% bonuri pentru înzestrarea Armatei.

Cealul de sarcini, tabloul materialelor și informațiuni se pot primi la Serviciul economic al Municipiului.

Brașov, la 20 Februarie 1941.

p. Primar: Dr. E. Fleischer. Secretar General: Dr. Virgil Voicu

Șeful Serviciului: O. Zaminer.

A P E L

către populația Municipiului Brașov

Populația Municipiului Brașov, îndeosebi proprietarii de case cu locuințe încăpătoare, este cu insistență rugată să dovedească din nou tradiționala sa înțelegere patriotică pentru nevoile țării și să se arate la înălțimea vremurilor aspre pe care le trăim, ajutând armata țării să-și poată îndeplini greaua și hotărâtoarea sarcină pe care o execută cu atâta abnegație. În acest scop, toți proprietarii de case sunt rugați să acorde, de bună voie, cartiruirea ofițerilor

și în localitate, spre a le ocroti și apăra căminurile, punându-le la dispoziție locuințe demne pentru ofițerii români.

Este în împrejurările de față o sarcină mică și neînsemnată față de marile nevoi ale țării, pe care toți cetățenii sunt obligați să o suporte, conform dispozițiilor

legii rechizițiilor. Locuințele puse la dispoziție pentru acest scop vor fi plătite în conformitate cu legile și ordinele în vigoare.

Nu ne indoim că toți cetățenii își vor arăta iubirea de țară și cu această ocazie, dând tot concursul și ajutând organele Chesturii de poliție ce se vor prezenta, pentru a găsi și rechiziționa locuințele necesare ofițerilor

Brașov, în 24 Februarie 1941.

Primar:

Dr. N. G. V. GOLOGAN

Secretar general:

Dr. VIRGIL VOICU.

Dela Administrația Financiară

Prin ordinul circular No. 252561 din 2 Octombrie 1941, s'au limitat scutițiile acordate de art. 21 din legea contribuției excepționale 2%, numai la acele bunuri prevăzute de citatul articol, care se vând către comercianții revânzători, sau care se desfac direct la consumatori, urmând însă ca aceste mărfuri ce sunt cumpărate de ateliere sau industrii și care sunt folosite ca materii prime, supuse la diferite preparațiuni, să fie taxate cu contribuția de 2 la sută.

Restaurantele, bodegile, cârciumile, etc., cumpără diferite mărfuri, ca zarzavaturi, legume, legume, etc., pe care le folosesc la pregătirea mâncărilor.

Cumpărarea acestor mărfuri nu se poate încadra în dispozițiunile ordinului Nr. 252561 din 2 Octombrie 1940, ca fiind materii prime ce se folosesc la industrializare și care să fie supuse la contribuția excepțională de 2 la sută și în consecință Ministerul dispune: ca toate cumpărările de zarzavaturi, legume, carne și alte produse scutite potrivit art. 21, făcute de restaurante, cârciumi, bodegi, etc., cu scopul de a fi folosite la pregătirea mâncărilor, să fie scutite de contribuția de 2%.

Scutirea este operantă numai pentru articolele prevăzute de art. 21 din lege și care au destinația arătată mai sus și numai dela data prezentului ordin.

Prin ordinul circular Nr. 205204 din 26 August 1940, s'a stabilit modul cum se aplică contribuția de 2 la sută la vânzările de lână. Astfel la aceste vânzări prețul final de facturare include impozitul pe cifra de afaceri aferent numai vânzării de lână (1,50% sau 4%) nu și taxele proporționale de 17,50% și 8,9% cifra de afaceri și F. A. N. și care sunt aferente produselor fabricate din lână.

Această măsură numai pentru lână aplicată, este valabilă pentru toate vânzările de lână, ca lână pieptănată, brută spălată sau firele de lână, precum și la celofibră I semitoarsă, celofibră L brută sau cu 50% amestec, firele de celofibră și la zdrențele de lână.

În consecință, la vânzarea acestor produse sau la importul lor se va trece în prețul final de facturare numai cifra de afaceri care este suportată de acest produs, nu și taxele proporționale cifra de afaceri și F. A. N., care sunt aferente produselor fabricate din lână, celofibră, etc. și care taxe sunt percepute la vânzarea lânei numai ca o măsură administrativă și care în fond sunt exigibile la produsul fabricat. Fiind cuprinse în prețul de cost al acestor produse, suportă deci contribuția excepțională de 2% la vânzarea acestor fabricate.

* Prin ordinul circular No. 435489 din 8 Februarie 1941, s'a dispus ca la stocul de medicamente aflat în depozite, farmacii, drogherii, la 1 Aprilie 1940, să se achite contribuția excepțională de 2%.

Măsura de taxare privește medicamentele care fiind cumpărate sau importate înainte de 1 Aprilie 1940, nu au suportat contribuția excepțională de 2 la sută nici la cumpărarea sau importarea și nici la vânzarea lor.

Față de situația excepțională a acestor produse, Ministerul dispune ca la stocurile de medicamente în chestiune aflate la importatori, depozite, farmacii, drogherii, la data 1 Aprilie 1940 și pentru care nu s'a achitat contribuția de 2 la sută nici la cumpărarea lor și nici la vânzarea lor, să se achite contribuția excepțională de 2% în zece rate lunare. Plata se va executa începând dela 1 Martie 1941, iar calcularea contribuției de 2% se va face, la prețul de vânzare la public pentru medicamentele prevăzute în „Ta-

xa oficială farmaceutică” și la prețurile din coloana III-a sau la cele din coloana I-a, plus procentul de 42%, pentru medicamentele prevăzute în „Taxa oficială a specialităților farmaceutice”.

Ratele sunt exigibile între 1—5 ale fiecărei luni. Neplata la acest termen atrage după sine urmărirea întregului debit, iar organele fiscale vor întocmi acte de contravenție.

Can ina munci orească a Camerii de Muncă din Brașov

Brașov, 26. — Camera de Muncă Brașov, a înființat în Str. Bisericii Române (Căminul Cultural) o cantină muncitorească, unde vor putea lua masa în fiecare zi la prânz și seara, ucenicii, lucrătorii, pensionarii particulari și meseriașii săraci, adică acei care au venituri mici, până la circa 5000 lei lunar.

Masa se poate lua pe bază de cartele cu bonuri eliberate de Camera de Muncă. Masa costă zilnic, prânz și seara, 40 lei, din care 20 lei suportă Camera de Muncă, iar 20 lei suportă abonatul.

Cei care vor să beneficieze de această înlesnire, vor prezenta o dovadă dela întreprinderea unde lucrează, din care să reiasă că sunt ucenici, lucrători calificați sau necalificați, funcționari particulari, ce salariu săptămânal sau lunar au. Pe baza acestor dovezi vor putea obține cartele pentru cantină.

Abonatul când obține cartela, plătește partea sa din preț, adică jumătate, pe timp de o săptămână, deci 7 zile 140 lei.

Dacă un abonat nu vrea să ia masa la cantină într'una sau mai multe zile din cursul săptămânii, este obligat să anunțe pe cantinier de acest lucru.

Judecătoria Urbană Brașov, Secția C. F.

No. 8009/1940 conex. 119/1941 cf.

Extras din publicațiune și condițiile de licitație

În cauza de c. f. pornită de către Banca Poporală Brașoveană soc. pe acții din Brașov, acum numită Banca Economică S. A. din Brașov, contra urmăriților Irma Keri (fostă Kern) nasc. Schwetter, Amalia Adam nascută Schwetter și Elisabeta Marosi (fostă Katona) nascută Schwetter: Judecătoria, în urma supraofertei făcută de Dr. Kovaszny Gavril avocat, ordonă o nouă licitație asupra întregii părți de 7/10-a parte de sub B. 19, 20, 21 din imobilul înscris în c. f. a comunei Brașov din circumscripția Judecătoriei Urbane Brașov. — No. cf. 11598 a orașului Brașov sub No. topogr. 2105/a, constator din casă și curte în extensiune de 1 jug. 97 stj. pt., situată în Brașov, strada Livada Poștei No. 15-d/1, acum denumită strada Nerva Traian No. 15-d, cu prețul dela care începe strigarea de 666.000 Lei.

Pentru încasarea creanței reduse conform legii de conversiune de 91.324 Lei capital și accesorii.

Fixează termen pentru ținerea licitației pe ziua de 19 luna Martie anul 1941, ora 11 a. m., în Brașov, Palatul Justiției, parter camera No. 12.

Supraoferta este obligatorie chiar dacă supraofertantul nu se prezintă la licitație.

Cei cari voiesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc drept garanție de 10% din prețul de strigare și să semneze condițiunile de licitație.

Brașov, la 18 Februarie 1941.

Judecător, Director c. f., Horia Botta. I. Arhip.

Pentru conformitate, P. Nicolescu.

Mica publicitate

DE INCHIRIAT o prăvălie în strada Gării Nr. 40. 425

DE INCHIRIAT o prăvălie la poziție bună și locuință în Satulung. Informațiuni la ziar. 425

ANGAJAM maestru mecanic pentru automobile, vopsitor, electrician pentru acumulatori și bobinaje, și specialist în arcuiri de automobile, cu lefuri bune. Oferte la firma „Auto-Record”, Str. Dr. Schnell Nr. 3, lângă fabrica Schiel. 78

CAUT TESATOARE bune pentru covoare persane. Mihail Weiss, 2. 106

CUMPAR radio de ocazie. Informațiuni la ziar. 110

DE INCHIRIAT 2 camere mobilate sau nemobilate. Str. Mihail Weiss Nr. 16., ap. 4. etaj. 75

APARATE RADIO de vânzare urgent, orice preț acceptabil. Szász, colț Piața Odobescu 2 (Răcădău). 111

Academia Comercială Brașov caută spre cumpărare un alambic de cca. 50-100 litri. Ofertele se vor adresa Academiei la Brașov.

DACTILOGRAFĂ româncă cant post oraș sau provincie, posed diplomă. Ziar 2. — B. 1—2

FUNCTIONAR CONTABIL cu practică de bancă, desenator tehnic, creștin, cunoscând limba română și ungară, mașina de scris, caută post spre imediată angajare. Adresa la ziar. 121

DE INCHIRIAT două camere, bucătărie și dependințe în str. Prof. Lapedatu No. 32.

CUMPAR CASĂ de familie în Tg. Mureș, pe care o plătesc în Brașov. Adresa la ceasornicaria Fuhrmann, Regele Carol Nr. 4, Brașov.

PIERZAND indexul de frecvență Nr. 2259/1940/41, eliberat de rectoratul Academiei Comerciale din Brașov, pe numele Radu Avram, student anul I, îl declar nul în mâna oricui s'ar găsi.

FAMILIE caută croitoreasă cu ziua pentru lucru de aproximativ două săptămâni. Plată bună. A se adresa la direcțiunea ziarului.

No. 282/1941.

Publicațiune de licitație

Subsemnatul Portărel prin această publicație, că în baza deciziei No. G. 14534-1940 a Judecătoriei de ocol Brașov, în favorul reclamantului Dr. Falk Carol din Rupea, repr. prin avocatul Dr. Herman Falk, Brașov, pentru încasarea creanței de 10.000 Lei bani și acc., se fixează termen de licitație pe ziua de 1 Martie 1941, orele 12 a. m., la fața locului în Brașov, Sanatoriul Riemer, unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară un pian, 1 bufet, 10 servante și o pendulă în valoare de 25.000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Brașov, la 1 Februarie 1941. Portărel, Indescifrabil.

119

Primăria Municipiului Brașov

No. 4405/1941. Serv. silvic.

Publicațiune de licitație

În ziua de 21 Martie 1941, ora 16 se va da în antrepriză la Municipiul Brașov prin licitație publică cu oferte închise, tăiatul și mărunțitul a cca 2.000.000, adică două milioane kg. lemne de foc în depozitul orașului Brașov.

Prețul de strigare pentru tăiatul și mărunțitul a 1000 kg. (unamie kg.) lemne de foc este 110 Lei. La garanție se cere 5% din suma oferită.

Licitatiunea se va ține în conformitate cu dispozițiunile art. 88—110 L. C. P. Cealul de sarcini se poate vedea în orele de serviciu la Serviciul silvic.

Brașov, la 19 Februarie 1941.

Primar:

Dr. N. G. V. Gologan mp. Secretar General: Dr. V. Voicu m. p.

Șeful Serv. silvic: C. Moarcăș m. p.

Adunarea generală ordinară a Filialei Crucii Roșii Brașov

Darea de seamă a comitetului pe anul 1940. Cuvântul dnei prezidente. Raportul cenzorilor

Brașov, 26. — În ziua de 22 Februarie s'a ținut, în sala mare a Camerei de Comerț și Industrie din Brașov, adunarea generală ordinară a Societății Crucea Roșie, Filiala Brașov.

Au luat parte doamnele: Valeria Cuteanu, prezidentă activă a societății, Virginia Dr. P. Nistor, viceprezidentă, Miți Căpățînă, casieră, Marioara Moga, secretară, Bleahu Margareta, Elena Dr. Drimba, Emmi Schreiber, Mimi Gologan, Stoichița Valeria etc., precum și d-nii avocat C. Moga, prof. Gh. Moroianu, Dr. Nistor, medic primar județean, Dr. M. Suciuc-Sibianu și alții.

CUVANTUL D-NEI PREZIDENTE

Luând cuvântul, d-na Valeria Cuteanu, prezidenta societății, a arătat greutățile prin care a trecut Filiala Crucii Roșii Brașov. Prin munca depusă de membri, ca și prin înțelegerea acordată de autorități și instituțiile particulare, rezultatul a fost ai mult decât îmbucurător. La apelul nostru, numărul membrilor a crescut dela 356 la 3404, iar în tragicul moment al prăbușirii hotarelor, contribuția oferită nouă pentru ajutorarea fraților refugiați, a întrecut toate așteptările noastre.

Munca migăloasă a societății noastre, de multe ori descurajatoare, a fost mereu însușită de o parte de cuvintele mării noastre Regine Maria, care spunea că menirea Crucii Roșii este „sacrificiul care întrece eroismul”, cari ne-au stat întotdeauna în fața ochilor noștri sufletești, iar de altă parte de satisfacția și mulțumirea sufletească pe care ne-a procurat-o sentimentul datoriei împlinite.

Suirea pe tron a M. S. Regelui Mihai I, ca și reîntorcerea în Tară a M. Sale Reginei Marie Elena, care a binevoit să ia sub ocrotirea și înaltul Său patronaj Societatea Națională de Cruce Roșie a României, este un prilej de înălțare sufletească pentru Filiala noastră. Gândindu-ne că în fruntea statului stă bravul General Ion Antonescu, avem garanția înfăptuirii adevăratului stat național.

Ca încheiere, d-na prezidentă mulțumește membrilor și membrilor Societății, autorităților, d-ilor directori ai industriei de armament din Brașov, cari n'au pregetat nici un moment să vină în ajutor.

„Privind în față viitorul cu grijile și neazurile lui, din acest loc, fac un călduros apel la toți bunii Români și Românce, să păsească în rândurile noastre și, grupându-se în jurul nobilei noastre misiuni pe care suntem datori s'o îndeplinim într-o totală și perfectă solidaritate românească cu toată inima și toată voința noastră, să ne punem în slujba atât de frumoasă a îngrijirii și alinării suferințelor fraților noștri”.

DAREA DE SEAMĂ PE ANUL 1940

Intrându-se în ordinea de zi, s'a dat cuvântul d-nei secretare Maria Moga, care a făcut darea de seamă a Filialei pe anul 1940, pe care o redăm în rezumat.

D-na secretară a spus că adunarea generală pe anul 1939 s'a ținut la 11 Februarie 1940, când fosta prezidentă, d-na Maria Baiulescu, care a înființat și condus timp de 20 de ani Filiala, și-a dat demisia din cauză de boală, propunând pentru acest post pe d-na Valeria Cuteanu, viceprezidentă.

Primul gând al noiei prezidente a fost reorganizarea Filialei, lansându-se, în acest scop, 100 liste de înscriere de noui membri, prin comitet, școli, uzine, fabrici etc. Astfel, numărul membrilor a crescut dela 356 la 3404, iar cotizațiile nouilor membri au atins suma de 295.384 Lei.

După ce s'a făcut revizuirea stocurilor vechi, s'au cumpărat 100 pături de lână, 50 perne, prosoape, americă pentru cearcașuri și fețe de pernă, rufărie de corp confecționată de chiar membrele Filialei, investindu-se suma de Lei 230.339.

DEMISII ȘI NOUI COOPTĂRI ÎN COMITET

În anul acesta ne-a părăsit d-na Maria Burduloiu, care, timp de 21 de ani, a servit Filiala în calitate de casieră. În locul d-sale a fost aleasă d-na Miți Căpățînă, viceprezidentă.

S'au cooptat apoi: d. Dr. Liviu Câm-

peanu ca viceprezident și d. medic col. Laurențiu, comandantul Spitalului Militar din Brașov, luându-se hotărârea ca, pe viitor, d-nii comandanți ai Spitalului militar să intre de drept, viceprezidenți ai Filialei.

În anul acesta au urmat cu regularitate cursurile de infirmiere voluntare anul I și II un număr însemnat de doamne, sub conducerea d-ilor maior Iliescu și dr. căpitan Lazarovici, precum și 40 de eleve la cursurile de auxiliare sanitare de sub conducerea d-lui docent dr. L. Câmpeanu.

În timpul concentrărilor și al refugiului, a funcționat la gară o cantină care a servit soldaților și populației refugiate ceai și pâine. Serviciul a fost făcut de doamnele din comitet, ajutate de tineretul școlar.

SERBĂRILE DE PAȘTI ȘI DE CRĂCIUN

Conform unei vechi tradiții, Filiala a organizat și în anul acesta serbări pentru bolnavii dela Spitalul militar, în zilele de mari sărbători, la Paști și la Crăciun. S'au împărțit darurile constând din cozonaci, țigărete, săpun etc.

D. docent dr. Liviu Câmpeanu a ținut o conferință în ziua de 16 Aprilie în folsul Filialei, tratând despre „Sănătatea integrală”. Suma de 1830 Lei, rezultată din contribuțiile benevole, a fost întrebuințată pentru serbarea de Paști a soldaților dela Spitalul militar.

În ziua de 18 August, primăriile Ploiești și Brașov au aranjat o mare serbare sportivă pe stadionul municipiului în folosul Filialei noastre. Pentru frumoasa sumă realizată din vânzarea biletelor, de 66.419 Lei, aducem pe această cale mulțumirile noastre.

AJUTORUL DAT REFUGIAȚILOR

Suma cheltuită pentru ajutorarea refugiaților din teritoriile cedate este de 967.190 Lei, constând din: alimente, îmbrăcăminte și ajutoare în numerar. Dar Filiala nu s'a mărginit numai la ajutorarea imediată cu sume de bani și alimente, ci a căutat să găsească și un rost pentru frații noștri căzuți în nenorocire. S'au plasat peste 100 de mecanici la uzinele Metrom, I. A. R. și Astra, pe cari Filiala i-a îmbrăcat și le-a confecționat îmbrăcăminte pentru iarnă.

Suma de Lei 189.358, rămasă din colecta pentru ajutorarea refugiaților, a fost întrebuințată pentru căminul elevilor refu-

giate cu ajutorul „Astrei”, care a pus la dispoziție un apartament de trei camere. Sunt adăpostite în acest cămin în total 25 de eleve, dela diferite școli.

În afară de suma de 191.592 Lei rezultată din cotizațiile nouilor membri, s'au primit și alte donațiuni mai mici. Afară de acestea am cerut și am obținut dela I. O. V. mobilierul și vesela fostului Orfelinat al ocrotirii orfanilor din războiu, cu care mobilă ne-am mobilat în parte biroul nostru.

Ținem să mulțumim tuturor organelor de publicitate, ca: „Gazeta Transilvaniei”, „Ardealul” și „Kronstädter Zeitung”, pentru publicarea gratuită a tuturor apelurilor și anunșurilor noastre, precum și d-rei Leontina Popescu, directoarea Liceului industrial din localitate, care a pus la dispoziția noastră atelierele școlii pentru confecționarea unui număr de îmbrăcăminte pentru refugiați. Elevilor cari ne-au ajutat, li se cuvine toată lauda.

DE ÎNCHEIERE

„Onorată adunare generală, acesta este rezultatul activității noastre pe anul 1940. Prin el credem că dovedim cu prisosință îndreptățirea la viață a acestei societăți. Azi, când toată omenirea suferă și când se pot aștepta noi conflicte și noi suferințe, noi venim să facem un apel la cetățenii acestui oraș pentru ca să înțeleagă scopul adânc umanitar și importanța acestei instituții și dându-ne sprijinul lor material și moral, să ne ajute să fim la înălțimea chemării noastre, atunci când țara va avea nevoie de noi.

RAPORTUL CENZORILOR

S'a dat apoi citire raportului d-ilor cenzori prof. dr. Sabin Cioranu și Gh. Baboie, din care reiese că bilanțul de profit și pierdere încheiat la 31 Decembrie 1940, a fost găsit în concordanță cu registrele, rugând a se aproba bilanțul și contul de profit și pierdere și a da cuvenita descărcare comitetului.

S'a propus apoi înființarea unei cantine permanente la gară, sprijinită de toate autoritățile. În acest scop d-na prezidentă a vorbit cu d. prefect al județului, care i-a promis întregul sprijin.

La sfârșit a luat cuvântul d. dr. Mircea Suciuc-Sibianu, care a mulțumit în numele adunării, d-nei prezidente și întregului comitet pentru asidua muncă și frumoasele rezultate aduse de Societatea Crucea Roșie, Filiala Brașov.

Se caută
Mecanic
pentru turbine cu aburi 23 atm.

A se adresa:
Uzina Electrică Brașov S. A.
Piața Libertății No. 26

Ridicarea gazului metan la rangul de combustibil național italian

Roma, (Bit.) — Planul autarhic al metanului pe anul 1940, care a fost evaluat la 10 milioane m. c., a fost realizat într'un timp mult mai scurt decât se credea, iar rezultatele lui au fost triplete până la încheierea anului. Astfel stând lucrurile, nu exagerăm dacă afirmăm că producția metanului a răspuns din plin așteptărilor și că el va fi pentru Italia combustibilul viitorului.

Printre ultimile realizări în domeniul metanului trebuie citate cele ale A. G. I. P.-ului (Azienda Generale Italiana Petroli, care este la avangarda producției, prin noua centrală de compresie dela Piacenza, inaugurată cu prilejul comemorării datei când a fost pornită Revoluția Fascistă. Datorită acestei centrale, A. G. I. P.-ul și-a sporit de patru ori producția în decursul a zece luni, ajungând să întrecă singură cu odată și jumătate totalul producției stabilit pentru 1940 prin planul întocmit în 1936.

CONDUCTA PIACENZA—MILANO

Noua centrală pentru compresia metanului natural este astăzi cea mai mare din câte există în Italia. Inițiativa A. G. I. P.-ului nu se oprește aci. În același timp cu inaugurarea acestei centrale s'a început și construirea unei conducte de metan, care pornește dela Piacenza, trece pe la Lodi și merge până la Milano. Această inițiativă va putea căpăta o mare dezvoltare în ceea ce privește complexul serviciilor de transport publice sau particulare.

Conducta Piacenza—Lodi va fi gata la sfârșitul lunii Martie, iar restul, până la sfârșitul toamnei anului acesta. A. G. I. P.-ul, dându-și seama că una din principalele dificultăți pe care urma să le întâmpine constructorii este lipsa de personal tehnic specializat, a organizat o serie de cursuri speciale cu caracter teoretic și practic pentru muncitorii întreprinderilor de foraj.

SONDAJE NOUI

Cu prilejul comemorării sancțiunilor, a fost inaugurată la Rovigo o altă uzină pentru extragerea și compresia metanului. Această uzină și-a început activitatea întrebuințând numai trei sonde, ajungând, însă la o producție de 1500 m. c. pe zi. Astfel producția totală a regiunii Polesine a fost ridicată la 10.000 m. c. Noua uzină are o deosebită semnificație, pentru faptul că a fost realizată în întregime în lunile din urmă, înfruntându-se o seamă de greutăți și pentru faptul că ea a fost construită într-o regiune puțin cunoscută și deci susceptibilă să stârnească tot felul de indoile.

Provinciile care la data de 30 Aprilie 1940 consumau cel mai mult metan pentru serviciile publice organizate cu autovehicule și pentru autovehicule particulare, erau următoarele: Milano cu un consum lunar de 227.000 mc. la 921 de autovehicule; Bologna 219.000 mc. la 1249 auto.; Florența cu 89.000 mc. la 129; Genova cu 24.000 mc. la 216 auto.; Verona cu 18.000 mc. la 246 auto.; Brescia cu 16.000 mc. la 250 auto.

La aceeași dată circulau în toată Italia 4212 vehicule cu metan, dintre cari 1205 autocamioane.

ABONAMENTE:

Pentru țărani . . . 200 Lei anual
Pentru intelectuali (ediția de Brașov) . . . 500 Lei „
Industrii . . . . . 1000 Lei „
Abonam. de sprijin 2000 Lei „

Abonamentele și orice inserări sau publicațiuni se trimit pe adresa: Administrația „Gazeta Transilvaniei” Str. Regele Carol I No. 56-58, Brașov.

De'a 1 Martie 1941
incepe să funcționeze

Institutul de Arte Grafice al „Gazetei Transilvaniei”

în Brașov, str. Rege'e Carol I. No. 56-58.

execuțio: ce e' de 'ucăide

Tipografie, Legăorie și Cartonaje:

căș, broșuri, ziare, rechizite

executate de cei mai buni

speciali și în acensă bronză

Făcând comenzi la listă tu'ă de Arte Grafice al „Gazetei Transilvaniei” sprijiniți o mare op'ă românească

Prețurile celorlalte reduse

ULTIMA ORA

Consiliul de miniștri de Marți — Comunicat —

București, 26 (Rădor). — În ziua de Marți 25 Februarie s'a ținut un consiliu de miniștri sub președinția d-lui general Antonescu.

Au participat d-nii: General Iosif Iacobici, ministrul Apărării Naționale, general Dumitru Popescu, ministrul Afacerilor Interne, general Radu Rosetti, ministrul Educației Naționale, Cultelor și Artelor, prof. Petre Tomescu, ministrul Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale, Enric Oteteleşanu, subsecretar de stat la Ministerul Educației Naționale, Cultelor și Artelor, general C. Voiculescu, subsecretar de stat la Ministerul Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale, general Ion Popescu, subsecretar de stat la Ministerul Afacerilor Interne, I. Sandu, subsecretar de stat la Ministerul Educației Naționale, Cultelor și Artelor, general Victor Iliescu, subsecretar de stat la Ministerul Educației Naționale, Cultelor și Artelor, general Rodrig Modreanu, primarul general al Capitalei.

1. În urma expunerii dlui ministru al Afacerilor Interne s'a constatat că în țară domnește liniște; toate autoritățile sunt la datorie și — conform instrucțiunilor primite — nu au făcut acte de răzbunare ori abuzuri din partea organelor administrative locale.

2. Constatându-se că gestiunile comunelor și județelor nu au mai fost verificate de 12 ani, fapt care este cauza mul-

tor abuzuri, Ministerul Afacerilor Interne va trimite comisiuni de control cari vor face verificarea gestiunilor până la data ultimei descărcări.

3. S'au reînnoit dispozițiunile cu privire la funcțiunile administrative.

4. S'au dat instrucțiuni cu privire la întrebuițarea fondului de 370 milioane Lei dela Casa Construcțiilor, care va fi destinată pentru clădirea de locuințe municipale.

5. Pentru o mai bună supraveghere din punct de vedere sanitar a refugiaților din Bucovina s'au organizat mai multe puncte de triere și carantină.

6. S'a luat cunoștință de expunerea făcută de d. subsecretar de stat, general C. Voiculescu, că în ultima săptămână au mai fost înființate 42 cantine.

7. Ministerul Educației Naționale va studia problema supravegherii și asistenței medicale a elevilor cari locuiesc la gazde în oraș. Organele sanitare și cele școlare vor veghea de aproape asupra condițiilor în care locuiesc și se instruesc aceste elemente tinere lipsite de controlul permanent al familiei.

8. Patronii cinematografelor vor fi făcuți răspunzători dacă în sălile lor se vor găsi elevi de școală în timpul orelor de cursuri.

9. S'a aprobat ca funcționarii de stat titrați care vor să se detașeze la subsecretariatul de stat al Educației, să înainteze cererile lor acestei instituții.

Dela Academia Comercială

Conferințele Extensiunii Academice vor avea loc în fiecare Sâmbătă la ora 5 p. m. Comemorarea economis'tului german Friderich List

În urma măsurilor de apărare pasivă luate de autorități, conferințele Extensiunii Academice cari se ținneau Joia la ora 7 p. m., vor avea loc în viitor în fiecare Sâmbătă la ora 5 p. m. în sala festivă a Camerei de Comerț.

În cadrul conferinței de Sâmbătă, 1 Martie, orele 5 p. m., din inițiativa Seminarului de Economie politică de pe lângă catedra d-lui prof. Victor Jinga, se va face

Comemorarea economis'tului german Friderich List

cu prilejul centenarului dela apariția principalei sale opere.

În program:

1. Alocuțiunea d-lui Prof. V. Jinga.

2. Conferința d-lui asistent Dr. Augustin Tătaru.

Intrarea liberă.

Cum au fost întrebuințate bunurile și fondurile uitate în primire de M'șcarea Legionară

(Urmare din pag. 1-2)

este nimănui îngăduit a și-le însuși fără a suferi sancțiunile prevăzute de lege. Pentru a se preveni să fie urmăriți și deferiți justiției, li-se pune în vedere să se prezinte până la 3 Martie a. c. ora 20 în biroul militar ce funcționează la fostul sediu al administrației patrimoniului Mișcării Legionare din București, Calea Victoriei 52, spre a da socoteală de sumele ce li-s'au încredințat predând: Actele doveditoare de întrebuințarea valorilor, actele de proprietate a întreprinderilor ce au cumpărat ca prepuși ai Mișcării, inventarul și bilanțul la zi al întreprinderii. Vor proceda la fel toate per-

soanele și reprezentanții instituțiilor, ziarelor și fostelor organe legionare a căror identitate este cunoscută, spre a dovedi cu acte întrebuințarea ce au dat sumelor primite ca subvenții, ajutoare, plăți de lucrări sau pentru cumpărături de orice fel.

Toți cei vizați mai sus sunt avertizați că, în cazul când nu se vor conforma acestei avertizări, vor fi deferiți justiției, vina ce li-se atribuie fiind calificată după prevederile art. 14 din decretul-lege pentru reprimarea faptelor ce pun în pierzanie existența și interesele statului, pedepsită cu muncă silnică dela 5-25 ani sau cu moartea, în raport cu valoarea sumei defraudate.

Redactor răspunzător: GH. STOICA.

Un apel către să'eni al dlui gen. I. Sichițiu min.ștrul Agr.culturii și Domeniilor

La noi în țară se cultivă prea puține legume față de nevoile de hrană ale populației.

Legumele sunt foarte hrănitoare, pentru că ele constituie alimentul ce se miștue cel mai ușor și dau în același timp cele mai mari venituri la hectar.

De aceea, timpurile de azi, cer ca ele să fie cultivate cât mai mult.

Mulți dintre voi nu v'ați ocupat până acum cu grădinișorul. Fiecare familie va trebui însă să-și cultive legumele pentru nevoile sale.

Deși ele cre muncă multă și migăloasă, totuși dacă locul ales pentru grădină este îngrășat și bine pregătit din toamnă și dacă legumele sunt îngrijite cu trageri de inimă, ele se vor desvolta foarte bine.

Pentru varză și ardei, care cer multă apă, se aleg locurile cele mai joase și mai bogate în umezeală.

Pătălele roșii, cele vinete și varza de toamnă se desvolta destul de bine și chiar și numai cu câteva udături după plantare.

Celelalte legume, cum sunt: morcovii, pătrunjelul, ceapa, ridichile, sfecla, castreții și altele cresc orunde și nu sunt pretențioase față de apă.

Săteni, Pregătiți deci din timp pământul pe care-l veți alege pentru grădina de legume și îngrijiți-vă să aveți din timp semințele pregătitoare.

Semințe de legume, chiar și răsaduri, găsiți la ocoalele agricole, unde trebuie să le cereți.

Munca voastră poate da mai mult folos pentru binele familiei voastre și pentru țară, dacă vă veți strânge în asociații cooperative și grădini comunale de legume.

Statul se va îngriji ca tot prisocul de legume rezultat din culturile ce veți face, să fie cumpărat pentru fabricile de conserve necesare nevoilor armatei.

Nu lăsați deci nici un petec de pământ pe lângă casa voastră nelucrat, ci cultivați-l cu legume, de pe urma cărora puteți avea foloase mari.

Țara așteaptă dela voi să depuneți toate eforturile ca în acest an să produceți cantități cât mai mari de legume, pentru ca, pe lângă nevoile voastre să fie asigurată hrana și rezervele armatei. Prin aceasta veți avea din partea țării necunosțință bine meritată.

Dela Prefectura județului

Revizuirea avansărilor și numirilor la Prefectura județului Brașov

Brașov, 26. — Luni, 24 Februarie, la prefectura județului Brașov, comisia alcătuită din d-nii: col. Gh. Vrâncăanu, prefectul județului, Aurel Comănescu, subprefect și dr. Virgil Voicu, secretarul general al primăriei municipiului, a procedat la revizuirea avansărilor și numirilor funcționarilor prefecturii și primăriei din anii 1934—1940.

Rezultatul acestor cercetări va fi comunicat Ministerului de Interne.

POSTURI DE PRIMARI RURALI

Se aduce la cunoștința d-lor titrați care doresc să ocupe posturi de comisari și primari în comunele rurale, să adreseze cererile lor prefecturii județului.

DĂRI DE SEAMĂ ASUPRA REALIZĂRILOR

Prefectura județului Brașov în urma dorinței Conducătorului Statului a hotărât ca în fiecare săptămână să facă o dare de seamă despre realizările de folos obștești ale guvernului.

Aceste dări de seamă se vor citi locuitorilor din comunele rurale, obligator, în fiecare Duminică după slujba religioasă, de către primari și preoți.

O DISPOZIȚIE A MINISTERULUI COORDONĂRII

Ministerul Coordonații a dispus ca în caz de blocare a cerealelor dela producător, să se facă prin achitarea imediată la ridicarea lor.

Pentru cazul că cerealele rămân în depozitul producătorului, se va plăti anticipat 50% din contravaloarea lor, urmând a se achita integral la preluare.

NU SE MAI FAC RECHIZIȚII DE GRĂU

Fână la noi dispozițiuni s'a revenit asupra rechizițiilor de grâu blocat.

Din cantitățile de grâu blocat se vor lăsa producătorului numai strictul necesar pentru însămnări și creșterea vitelor.

APROVIZIONAREA JUDEȚULUI

În baza planului general de aprovizionare al acestui județ d-nii prefect col. Gh. Vrâncăanu și primar dr. N. G. V. Gologan depun toate eforturile ca aprovizionarea populației județului Brașov cu grăul necesar consumației și care este

în curs de sosire, să fie făcută prin unitățile sătești ale federației „Carpați”. În ceea ce privește distribuția făinii populare brutarilor, se face pe baza calculului stabilit la fabricarea pâinii până pe data de 1 Februarie.

În același timp s'a hotărât ca în comerț să se vândă numai făină de patiserie.

APROVIZIONAREA CU UNT-DELEMN

Aprovizionarea populației cu untdelemn comestibil se va face prin organele cooperativei Federației „Carpați”.

Lista comercianților detașiți la care se va găsi untdelemnul necesar, va fi publicată din vreme, pentru locuitorii să știe la cine să se adreseze.

CANTITĂȚILE DE CEAPĂ DISTRIBUTITE JUDEȚULUI

Ministerul Coordonații a dispus ca din cele 10.000 kg. ceapă, venită din Bulgaria pentru nevoile acestui județ, să fie repartizată astfel: Municipiul Brașov 2000 kg., preturile Bran și Codlea câte 2000 kg., iar preturile Săcele, Feldioara, Intorsura Buzăului, Bod și pretura Centrală câte 1000 kg. D. L.

Comunicatul Marelui Stat Major pentru concentrări

Marele Stat Major anunță toți ofițerii de rezervă, subofițerii de rezervă și trupa dela vatră, cari au primit ordine de chemare sau au bilete de voce cu „dun-gă albastră”, prin care sunt chemați la concentrare între 1—5 Martie 1941, că trebuie să se prezinte la unitățile lor pe data de 8 Martie în loc de 1, 2, 3, 4 și 5 Martie.

Aviz important pentru refugiați

Se aduce la cunoștința tuturor refugiaților și expulzaților din teritoriile pierdute (Transilvania, Bucovina de nord și Basarabia), ca în cel mai scurt timp posibil, dela data acestei publicații, să prezinte Biroului refugiaților de pe lângă Prefectura județului, date cât mai precise despre situația lor actuală, precum și situația lăsată pe teritoriile pierdute.